

ਕਾਲਜੀਦੀ ਕਾਲਿਦੀ

ਓਡਿਆ ਸ਼ਬੂਜ ਸਾਹਿਤਿਧਰ ਮਹਾਰਥੀ ਕਾਲਿਦੀ ਚਰਣ ਪਾਣਿਗ੍ਰਾਹੀ ਏਕਾਧਾਰਰੇ ਅਲੋ ਕਹਿ, ਗਾਞਿਕ, ਔਪਨਿਯਾਇਕ, ਨਾਟਿਕਾਰ ਓ ਪ੍ਰਾਵਿਨੀਕ ਕਾਲਜੀਦੀ ਉਪਨਿਯਾਇ 'ਮਾਚਿਰ ਮਣਿਸ਼' ਪਾਲੁੰ ਥੇ ਸੁਵਿਖਾਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਯੋਗ ਸਾਹਿਤਿਧਰ ਨਿਜਰ ਅਭਿਸ਼ੁਰਣੀਏ ਅਵਦਾਨ ਪਾਲੁੰ ਜਾਤੀ ਯੋਗ ਸਾਹਿਤਿਧਰ ਏਕਾਤੇਮੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਰਾਵ ਅਤੇ 'ਪੱਤ੍ਰਭੂਸ਼ਣ' ਸਾਨਾਨਰੇ ਭੂ਷ਿਤ। ਅਭਿਭਕਤ ਪੂਰੀ ਜਿਲਾਰ ਬਿਖੁਨਾਥਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮਰੇ 9 ਜੁਲਾਈ ੧੯੦੯ ਰੇ ਜਨ੍ਮਿਤ ਕਾਲਿਦੀ ਥੂਲੇ ਜਣੇ ਉਕਾਲਾ ਬਿਲ੍ਕਿਦਾ ਏਠਾਰੇ ਤਾਙ ਸਾਹਿਤਿਧਰ ਕੇਤੇਕ ਸ਼ੁਰਣੀਏ ਪਂਕਿ ਉਦਘਾਰ ਕਹਾਗਲਾ ਤਾਙ ਪਿਤ੍ਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਅਭਕਾਗਰੇ...।

□ "ਕੋਝੀ ਨਾਮ ਧਰਿ ਤਾਕਿਊ ਛੁਮਕੁ ?
ਛੁਮਕੇ ਬਦਨਾਮ
ਕੋਝੀ ਨਾਮ ਧਰਿ ਤਾਕਿਊ ਛੁਮਕੁ ?
ਛੁਮਕੇ ਬਦਨਾਮ
ਕੋਝੀ ਨਾਮ ਧਰਿ...
ਆਲੋਕ ਛੁਮਕੁ ਨਪਾਰੇ ਦੇਖਾਰ
ਆਲੋਕ ਛੁਮਕੁ ਨਪਾਰੇ ਦੇਖਾਰ
ਛੁਮੇ ਧੇ ਦੇਖਾਅ ਦਹਾਰੇ ...।

(ਜੇਨਾਦੂਤ 'ਭਾਈ ਬਣਾਤ, ਪ੍ਰਸੂਲ ਕਰਕ ਬਣਾਤ ਨਿਵੇਂ ਨਿਰੰਤਰ 'ਵਿਨੂਰਿਵੀ' ਲੱਗਿਤੇ ਰਾਵਿਤੀ)।

□ "ਹੋ ਪਾਖਾਣ ! ਮਾਨੂਸਾਂ ਸ਼ਨੀਕਾਰੂ ਮੋ ਮਰਮਤਾਰ,
ਸਨੀਕਾਰੂ ਅਪਰਾਧ ਸੁਣੀਕਾਰੂ ਬਾਥਾ ਆਖਾਰ
ਲੋਚੁਨਾਂਹੀਂ ਲੜਿਕਾਰੂ ਤਥ ਅਨੁਗ੍ਰਹੇ
ਧਨ ਮਾਨ ਧਨ ਖਾਡਿ ਅਥਵਾ ਹੁਦਾਧੇ,
ਮੁੜ੍ਹ ਪਰੇ ਸੁਣੀਕਾਰੂ ਨਾਹੀਂ ਮਾਨੋ
ਕਲੜ੍ਹ ਨਾਹੀਂ ਜਾਣ ਲਾਗੇ ;
ਏ ਮਾਨੁੰ ਭੂਵਨ,
ਮੋਾ' ਪ੍ਰੇਹ-ਵਦਨ,
ਏ ਧਰਣੀ ਸੁਖ ਮਨੀ।"
(ਕਿਤਾ 'ਗੁਰ ਮਨਿਤ')

□ "ਮਣਿਸ਼", "ਮਣਿਸ਼" ਸੁਣਿਲਾ ਦੁਰਵੁ ਤਾਕ..
ਹੁਕਿਆਰ ਧੇਤੇ ਦਿਤ ਪਾਤ੍ਰਿਤਾਕ
ਸਨੀਨ ਧੇਹੀ ਪੁਲਕ ਪਰਾਏ ਰੇਖਾ
ਕਹੁ ਰ ਪਥੇ ਬਹੁ ਥੇ ਮੋਹ ਏਕਾ।
(ਕਿਤਾ 'ਛੁਚਿਤੇ ਲੋਤਾ')

□ "ਮਣਿਸ਼ ਭਿਤਰੇ ਧਾਰੀਕ ਕੋਲਿ ਸ਼ੁਣਿਲਿ ਯਾਹਾਰ ਨਾਮ
ਕੋਲਿਆ ਬਾਥਨਾ ਨਿਕਚੁ ਧਾਇ ਦੇਖੁ ਬਾਹਾਰ ਪਾਲੁੰ ਤਾ' ਕਾਮ,
ਦੇਖੁ ਕ ਪਾਲੁੰ ਤਾ ਰਾਤੀ ਆਵਰਣ ਖੋਲੀ ਤਾ' ਧਰਮ ਹੁਲੀ
ਹੁਲੀ ਆਖਿਲਾ ਗਾਲੂ ਖੇਤੇ ਆਖਿਕਾਰੂ ਗੱਲੀ ਭੂਲੀ।
(ਕਿਤਾ 'ਧਾਰੀਕ')

□ ਯਾਅਬਾਰ ਰਣੇ ਧਰਸਾਬਸੂ
ਪਾਪਰਾਸਿ ਹੇਤ ਕਿਥ
ਅਸਥ ਹੇਤ ਗੁਆਂ ਜਗਤੇ
ਧਰੀਰ ਹੇਤ ਜਿਸ।
(ਕਿਤਾ 'ਗਾਨਾਰਾ ਆਖਿਲਾਦ')

□ ਜਾਬਨ ਪਰੇ ਕਿ ਅਛਿ ਆਅ
ਆਏਛਿ ਕੇਹੂ ਦੇਖ੍ਹ
ਥਰਗ ? - ਥੇ ਤ ਮਨਰ ਗੜਾ ਕਥਾ,
ਜਾਬਨੇ ਧਾਹਾ ਹੜਕ ਥਰੇ
ਮਿਲ ਆਅ ਥੇ ਕਿ
(ਕਿਤਾ 'ਅਮਰ ਆਖਾ')

□ ਵਹੁ ਪ੍ਰਿਯ ਸ੍ਕੂਟੀ ਅਹੁਤੁਮਿਧ
ਅਤਾਤ ਕਾਨ
ਤਾਤੇ ਚਾਹੀੰ ਆਕਿ ਪਾਵੋਰਿ ਦੇਲਿਰੇ
ਸਿਮੂਲਿਪਾਲ !
(ਕਿਤਾ 'ਪਾਵੋਰਿ ਦੇਲਿਰੇ ਸਿਮੂਲਿਪਾਲ')

□ ਕਿਤਾ ਗਹੁੰੰ ਏਕ ਬਿਰਾਟ ਥਮਾਰ
ਥੁਰੂਰਿ ਪਾਲੁੰ ਧਾਹੀ ਬਖਰੇ ਹੇਲੇ ਧਰ।
ਥਕਨੇ ਲੜਿਕਾਰੂ ਪੁਲਾਏ ਹੁਥਾਰਾ
ਧੋਗਾਧ ਧੇਤੇ ਧਾਹੀ ਬਾਲਕ ਵਾਲਿਕਾ ਤ
ਛੁਲਗ ਲੁਕਾ ਜਾਮਾ ਥੁਰੂਰਿ ਪਾਲੁੰ ਮਿਨੇ
ਪਤਿਕਾ ਪਾਲੁੰ ਬਾਧਾ ਕਾਹਾਰਿ ਨਾਹੀਂ ਤਿਲੇ।
(ਕਿਤਾ 'ਆਗਮਾ')

□ ਕੇਨਾਲਰ ਆਅ ਪਾਖੇ
ਤਾਲਿਬਨ ਪਾਂਕੇ ਪੀਕੇ
ਧਵਲਿਤ ਕਾਖਿਬਨ ਹਥਲ
ਪ੍ਰਤਿਚਾਰ ਕੋਨੇ ਰੇਵਿ ਖਾਲੇ।
ਕੇਨਾਲਰ ਤੂਲ ਕੂਲੇ

ਕਾਲਿਦੀ ਚਰਣ ਪਾਣਿਗ੍ਰਾਹੀ

ਤਾਲਗਛ ਧਾਢਿ ਮੂਲੇ

ਪੂਲਿ ਜਾਣੇ ਗਰਬਿ ਪਾਣਿਰੇ !

ਉਦੰਨ ਧਿਤ ਨ ਧਰਬਨ-ਠਾਨਿਰੇ।

(ਕਿਤਾ 'ਗਰਬ-ਸਿਖਾ')

ਏ ਦੇਹੜੁ ਭਲ ਪਾਂਖ ਮੂਹ੍ਹੀ।

(ਕਿਤਾ 'ਏ ਦੇਹੜੁ ਭਲ ਪਾਂਖ ਮੂਹ੍ਹੀ')

ਪਾਨਸ ਨ ਹੇਤ ਭਾਲੀ,

ਪਰਦਿਨ ਭਾਲੀ-ਪਥੇ ਕਾਂਹੀ ਰਹੂ

ਆਖਾਰ ਭਾਗਰ ਜਾਨੀ।

(ਕਿਤਾ 'ਭਾਗਰ ਆਖਾਰ')

ਮਥਾਹੁ ਕੋਲੇ ਜਲੀ ਜਾਣੋ ਧੇਬੇ

ਭੁਖਾਰ ਹੂਗਾਨ-ਗੀਖਾ।

ਤਪਥ ਆਖੁਰੇ ਨਾਚ ਰਹੂ ਨੂਰੇ

ਭੁਕੀਰ ਮਨਾਕਿਕਾ।

ਮਲਿਨ ਗੋਖੁਲੀ-ਲਗਨੇ ਰਦਾਏ

ਮਾਨਸ ਨ ਹੇਤ ਭਾਲੀ,

ਪਰਦਿਨ ਭਾਲੀ-ਪਥੇ ਕਾਂਹੀ ਰਹੂ

ਆਖਾਰ ਭਾਗਰ ਜਾਨੀ।

(ਕਿਤਾ 'ਭਾਗਰ ਆਖਾਰ')

ਮਥਾਹੁ ਧੇਬੁੰ ਦੇਖ੍ਹ ਏ ਜਗਤ

ਆਕਾਨ ਧਾਗਰ ਗਿਰੀ ਭੁਲੁੰ

ਥਕਿਰ ਕੇਵੁ ਰੂਪੇ ਕੁਛਿ

ਭੁਕੀ ਆਖਾਰ ਆਏ ਕਿਥ ਪਹੇ

ਭੁਕੀਆਵ ਨਰ,

ਭਾਬੇ ਅਥੁ ਨਾਹੀਂ ਕਿਥ ਨਾਹੀਂ ਲਾਭ ਨਾਹੀਂ

(ਗਪ 'ਮਾਨਸ ਬਿਕਾਪ')।'

ਪ੍ਰਾਂਤੀ

ਪ

